

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

140 Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

corde tollat, ne fructificet: ut obliuionem inducat, qua fiat, ut tum sese homines turpiter in omnia vitia proiciant. Quapropter curandum contra diligentissime est, ne vlllo vnquam tempore vel leuis nos obliuio capiat eloquiorum Dei, in quibus & tutela aduersus hostes, & lux in recte discernendis rebus, & diuina protectio, & firmitas, atque constantia nostri propositi prouidentissime sita est.

140 Ignitum eloquium tuum vehementer, & seruus tuus dilexit illud.

Vox Hebræa **אֵשׁ** significat quidem igne purgatum, & excoctum: quo modo alibi à Propheta nostro dicitur eloquium Domini igne examinatum, probatum terræ, purgatum septuplum. Atque ita quidam intelligunt hunc locum, nihil addentes aliud. Sed mihi non quamlibet purgationem videtur significare, sed eam, quæ per vstionem, & accensionem in conflatorio fiat. Vnde de quibusdam à vitis non repurgatis Scriptura loquitur. Frustra conflauit conflator: maliuæ enim eorum non sunt consumptæ. & Malachias, Purgabit eos: (id est filios Leui) quasi aurum, & quasi argentum. Præmiserat autem. Ipse enim quasi ignis conflans. Ex quo fit, vt, quod sic purgatur, purgationem

Psal. 11.

Verbum
Dei purif-
ficatum.

Ierem. 8.

Malac. 3.

Aa 3 simul,

- Isai. 6.* simul, & ignitionem acquirat. Et in *Isaia*, Calculus ignitus, quo Prophetæ labia purgata sunt, dicitur carbo: & merito sanctus Ambrosius hanc secundam partem prosequens, & alludens ad illud ex Septuaginta: Describe eam, id est, Sapientiam, *Prov. 22.* saper latitudinem cordis (sic enim illi legunt, ubi nos habemus, Ecce descripsi eam Et videns tibi tripliciter) dicat. Tripliciter ergo mundat, scribe tibi ignitum alloquium Dei, vel accendit, quod mundat, vel quod accendit, vel quod illuminat audientes. Et verè ita est, & ita experimur. Accipiunt enim verba Dei ab ipso Deo igne ignitionem: in cuius dextera, ut Scriptura ait, ignea lex, nō tam quod *Deut. 33.* tempore Moysi in igne, tonitrui, & fulminibus data sit, quam quod ignis proprietates representet. Quare sanctus Ambrosius hoc loco pulchrè de hoc igne philosophatur. Vrit enim sermo diuinus, inquit, ut corrigat conscientiam peccatoris, non exurit, ut perdat: hic ignis habitare Christum per fidem facit, hic ignis extinguere materialium seu a flammaram consuevit incendia. Et, quoniam coccus pro igne significando in veste Sacerdotis ponitur, sic interpretatur diuinam Sponsæ laudem, cui dicitur, Sicut vitta: vel, ut ipse legit, resticula coccinea labia tua; ut resticula sit ad ligandos animos persuasionis vinculo, coccinea & ignea ad incendendos.
- Can. 4.*
- c. 13.* Sed placet B. Dionysium afferre in medium,

dium, qui de cælesti hierarchia triginta sex
 ignis proprietates enumerat: è quibus et si
 plurimæ ad ignitum eloquium Dei com-
 modissimè transferri possent, ego tamen,
 que proposito nostro magis congruerent,
 paucas elegi. Primum, inquit, nisi admota
 materia, in qua luceat, non apparet: ita
 verbum Dei, cum ignis in se semper luci-
 dissimus sit, pro singulari tamen subtili-
 tate non cernitur, nisi in anima seruantis.
 Quomodo enim resplendeat nisi in bene
 composita anima reluceat? & in moribus
 cælestis conuersationis appareat, vt videant
 homines, & glorificent Patrem, qui in
 cælis est, tanti ignis autorem? Secundo,
 ea, in quibus insederit, in suum traducit
 officium, quod scilicet mentes accendat,
 easque lucidas, atque ardentes efficiat.
 Tertio, tradit sui consortium appropin-
 quantibus: longè enim positus non tra-
 dit: sed videlicet tota elongatio à nobis
 proneuit, ita vt simus inexcusabiles. Nam
 ipse per se ignis & propinquus est, & nihil
 ipse perdens, nec mutuati luminis detri-
 menta vllò modo sentiens, participationem
 sui liberalissimè communit. Quarto, su-
 periora semper petit, nec ad inferiora pe-
 tenda vlla vi adigi potest: tu adde, nisi ad
 pabulum, vt patet in candela recens extin-
 cta: ex qua fumus, si in ardens lumen in-
 ciderit, inde flamma ipsum fumi secuta
 pabulum, extinctam candelam rursus ac-
 cendit.

Ignispro-
 prietates
 Legi diui-
 næ acco-
 modan-
 tur.

Matt. 5.

cendit: ita ignis, qui sua natura superiora
semper petit, demittit se, vt inferiora eri-
gat: quod læti in eloquio diuino experi-
mur, cum primus ipse ignis Deus altissi-
ma, & sublimissima quæque suorum elo-
quiorum ad captum, humilitatemque no-
stram inclinat, vt nos ad superiora proue-
hat. Quintò, incrementa sibi ipsi suppedi-
tat, & in suscipiente suæ Maiestatis poten-
tiam indicat. Videre licet hominum in-
numeram multitudinem, qui tanquam
iumenta computruerant; & nihil minus,
quam de cælestibus cogitare nouerant, iam
diuini huius ignis participatione in cæle-
stes esse mutatos. vt illius ignis per Apo-
stolos exportatus incrementa sibi totius
orbis apposuerit. Confiteantur tibi Domi-
ne omnia opera tua, & Sancti tui benedi-
cant tibi: qui ideo tibi hominum corda su-
bdis, vt incensa sustollas. Tandem ignis, si
negligatur, non esse videtur: attritu autem
veluti irritatione quadam continuò lucen-
tem excitatur in flammam. Hoc in Scri-
pturis quotidiana experimenta monstrat.
Nisi confricentur, & assidua meditatione,
iugique ruminacione, ac vehemēti deside-
rio atterantur, non apparet ignis. Ecce iste
ipse psalmus, quem præ manibus habe-
mus, omnium vbique linguis in Ecclesia
pronuntiatur, manibus teritur, voce can-
tatur, sed vbi flamma resonant in auribus, &
linguis, mandata, testimonia, lux, iustifi-
cationes,

Psal. 144.

*Meditan-
da Lex vt
incendat.*

cationes, lex, & huiusmodi innumera, quibus toto hoc Psalmo varijs nominibus diuina eloquia nominantur, sed ignis non accenditur: & tamen testantur discipuli de colloquutione Domini. Nonne cor nostrum *Luce. 24.* ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, & aperiret nobis Scripturas? Ventilatio ergo, attritioque desideratur.

Tale cum sit eloquium Dei, meritò addit Propheta: Et seruus tuus dilexit illud. Quis enim flammam lucentem, ardētem, purgantem, erigentem, pascentem, & viuificantem poterit non amare? Quomodo ex igne non existat ardor? O Domine, Domine, ignis semper ardens, qui dedisti nobis sacrum hunc ignem verborum tuorum, fac, vt exerat iugiter in nobis diuinas huiusmodi ignis proprietates. Nam si frigidus sumus, duri, & pondere grauissimi, nouum non est, vt virtutes, & facultates suas ipse ignis agens introducat. Quid ferro durius, & frigidius, & pondere grauius? tamen si ignitionem concipiat & candens fiat, non solum ipsum in se & mollescit, & ardet, sed etiam alia potest incendere.

141 Adolescentulus sum ego, & contemptus: iustificationes tuas non sum oblitus.

VOx Hebræa יצוֹן significat quidem iuuenem; sed magis propriè qui minor